

EDUSKUNNAN VASTAUS 177/2010 vp

Hallituksen esitys laeiksi maatalousyrittäjien lomituspalvelulain muuttamisesta, turkistuotajien lomituspalveluista annetun lain 4 §:n muuttamisesta ja poronhoitajien sijaisapukokeilusta annetun lain 5 §:n muuttamisesta

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä laeiksi maatalousyrittäjien lomituspalvelulain muuttamisesta, turkistuottajien lomituspalveluista annetun lain 4 §:n muuttamisesta ja poronhoitajien sijaisapukokeilusta annetun lain 5 §:n muuttamisesta (HE 134/2010 vp).

Valiokuntakäsittely

Sosiaali- ja terveystieteiden valiokunta on antanut asiasta mietinnön (StVM 25/2010 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

maatalousyrittäjien lomituspalvelulain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan maatalousyrittäjien lomituspalvelulain (1231/1996) 2—4, 7 b ja 7 c §, 7 e §:n 2 momentti, 8 ja 11 §, 14 §:n 2 momentti, 15 §:n 2 momentti, 16 §, 24 §:n 2 momentti, 28—30, 32, 36, 40, 42 ja 47 §,

sellaisina kuin niistä ovat 3 § osaksi laeissa 458/2004 ja 998/2008, 4 ja 32 § osaksi laissa 458/2004, 7 b ja 7 c § sekä 7 e §:n 2 momentti ja 24 §:n 2 momentti laissa 1135/2001, 16, 30 ja 36 § osaksi laissa 1135/2001 sekä 28 § laissa 629/2003, sekä

lisätään lakiin uusi 8 a, 16 a ja 16 b §, 35 §:n 2 momenttiin, sellaisena kuin se on osaksi laissa 1263/2009, uusi 2 b ja 2 c kohta, lakiin uusi 40 a ja 44 a § sekä lakiin siitä lailla 623/1999 kumotun 46 §:n tilalle uusi 46 § ja lakiin uusi 47 a § seuraavasti:

1 luku

Yleiset säännökset

2 §

Maatalouden, kotieläintuotannon ja maatalousyrityksen määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *maataloudella* maatilatalouden tuloverolain (543/1967) mukaan verotettavaa kotieläintuotannon ja kasvinviljelyn harjoittamista;

2) *kotieläintuotannolla* maatilatalouden tuloverolain mukaan verotettavaa kotieläintuotantoa, ei kuitenkaan porotaloutta eikä kalataloutta; sekä

3) *maatalousyrityksellä* sellaista maataloutta, jota harjoitetaan itsenäisenä taloudellisena yksikkönä.

3 §

Maatalousyrittäjän määritelmä

Tässä laissa tarkoitetaan maatalousyrittäjällä henkilöä, joka itse työhön osallistuen harjoittaa maataloutta ja:

1) joka on ollut velvollinen ottamaan maatalousyrittäjän eläkelain (1280/2006) 10 §:ssä tarkoitetun vakuutuksen ja jolla on voimassa sanottu vakuutus tai vireillä hakemus sen saamiseksi;

2) jolle on myönnetty 1 kohdassa tarkoitettuun vakuutukseen perustuva kuntoutustuki; tai

3) joka on iältään 15—18-vuotias maatalousyrittäjän eläkelain 3 §:n 1 kohdassa tarkoitettu henkilö ja täyttää muutoin kuin ikänsä puolesta tämän pykälän 1 kohdassa tarkoitetun vakuutuksen saamisen edellytykset.

4 §

Vuosilomaan oikeutettu maatalousyrittäjä

Vuosilomaan on oikeutettu maatalousyrittäjä, jonka harjoittama kotieläintuotanto käsittää vuosiloman pitämisaikana vähintään neljä kotieläinyksikköä. Kotieläinyksikkö määräytyy eläinlajikohtaisesti eläintenpidosta aiheutuvan työmäärän perusteella. Valtioneuvoston asetuksella annetaan tarkemmat säännökset kotieläinyksikön määräytymisestä.

Lisäedellytyksenä vuosiloman saannille on, että maatalousyrittäjä harjoittaa kotieläintuotantoa päätoimisesti. Päätoimisena pidetään kotieläintuotannon harjoittajaa, jonka työpanos lomitussajankohtana ja sitä edeltäneen kuuden kuukauden aikana on kohdistunut maatalouden harjoittamiseen vähintään samassa määrin kuin maatalousyrityksen ulkopuolella tapahtuvaan työskentelyyn. Kotieläintuotannon harjoittajaa ei kuitenkaan pidetä päätoimisena, jos hänelle maksetaan lomitussajankohtana työttömyysturvallaissa (1290/2002) tarkoitettua työttömyys-

etuutta tai jos hänelle ei makseta etuutta sen vuoksi, että meneillään on työttömyysturvalain 1 luvun 5 §:ssä tarkoitettu korvaukseton määräaika. Päätoimisuuden määrittelyä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

Sen estämättä, mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, maatalousyrittäjällä ei ole oikeutta vuosilomaan:

1) sen kalenterivuoden aikana, jonka kuluessa hänen velvollisuutensa ottaa 3 §:ssä tarkoitettu vakuutus alkaa, lukuun ottamatta sitä vuosilomaoikeutta, jota saman maatalousyrityksen maatalousyrittäjät eivät ole käyttäneet kyseisen kalenterivuoden aikana; eikä

2) sinä aikana, jolloin hän saa toistaiseksi myönnettyä täyttä työkyvyttömyyseläkettä, täyden työkyvyttömyyseläkkeen suuruista kuntoutustukea tai työttömyyseläkettä.

2 luku

Oikeus lomituspalveluihin

7 b §

Sijaisapu sairaan lapsen hoitoa varten

Sijaisapuun oikeutetulla maatalousyrittäjällä on oikeus saada sijaisapua:

1) alle 10-vuotiaan lapsen sairastumisen johdosta enintään seitsemäksi päiväksi; sekä

2) sairaan tai vammaisen lapsen hoitoon tai kuntoutukseen osallistumista varten enintään siksi ajaksi, jolta hänelle maksetaan sairausvakuutuslaissa (1224/2004) tarkoitettua erityishoitorahaa.

7 c §

Sijaisapu raskautta, synnytystä sekä lapsen ja ottolapsen hoitoa varten

Sijaisapuun oikeutetulla maatalousyrittäjällä on oikeus saada sijaisapua:

1) raskautta, synnytystä ja lapsen hoitoa varten enintään siksi ajaksi, jolta hänelle maksetaan sairausvakuutuslaissa tarkoitettua äitiys-, isyys- tai vanhempainrahaa; sekä

2) ottolapsen hoitoa varten enintään siksi ajaksi, jolta hänelle maksetaan sairausvakuutuslaissa tarkoitettua ottovanhemman vanhempain-tai isyysrahaa.

7 e §

Sijaisapu aikuiskoulutusta varten

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, maatalousyrittäjällä on oikeus saada sijaisapua enintään siksi ajaksi, kun hän osallistuu sellaiseen koulutukseen, johon hänelle myönnetään:

1) maatalousyrittäjien opintorahaa maa- ja puutarhatalouden kansallisista tuista annetun lain (1559/2001) 6 §:ssä tarkoitettuna muuna kansallisena tukena; tai

2) aikuiskoulutustukea aikuiskoulutustuesta annetun lain (1276/2000) perusteella.

8 §

Lomituspäivän kesto

Lomituspäivän kesto määritellään lomitus-tunteina siten, että se keskimäärin vastaa lomittettavan maatalousyrittäjän tehtäväosuutta maatalousyrittäjien hoitoon kuuluviin välttämättömiin tehtäviin käytettävästä kokonaistyöajasta. Lomitustuntien määrä arvioidaan tilan kotieläin-tuotantoon kuuluvien kotieläinten määrän ja laadun, tilan tuotantomenetelmien ja -olosuhteiden sekä lomitusajankohdan perusteella. Lomitus-tuntien määrää arvioitaessa otetaan huomioon myös lomittajana toimivan henkilön ammattitaito ja kyky suoriutua lomitukseen kuuluvista tehtävistä.

Lomituspäivän keston määrittelemisestä säädetään tarkemmin valtioneuvoston asetuksella.

8 a §

Palvelusuunnitelma

Vuosilomaan oikeutetun maatalousyrittäjän lomituspalvelujen toteuttamiseksi paikallisyksikön on yhteistyössä maatalousyrittäjän kanssa laadittava maatalousyrittäjälle palvelu-

suunnitelma. Palvelusuunnitelma voidaan tarpeen mukaan laatia myös muun kuin vuosilomaan oikeutetun maatalousyrittäjän lomituspalvelujen toteuttamiseksi. Jos maatalousyrittäjässä käytetään paikallisyksikön järjestämiä lomituspalveluja, palvelusuunnitelma laaditaan paikallisyksikön hallintohenkilöstön toteuttaman tilakäynnin yhteydessä.

Palvelusuunnitelmaan merkitään ainakin:

1) kuvaus maatalousyrittäjässä harjoitettavaa maataloudesta;

2) kotieläintuotantoon kuuluvien kotieläinten määrä ja laatu sekä niiden hoitoon käytettävät työmenetelmät;

3) kotieläintuotantoon kuuluvien kotieläinten päivittäiset hoitotyöt ja maatalousyrittäjien hoitoon kuuluvat muut välttämättömät tehtävät sekä arvio niiden vaatimasta päivittäisestä kokonaistyöajasta;

4) maatalousyrittäjässä vakituisesti työskentelevät henkilöt;

5) maatalousyrittäjien tehtäväosuudet maatalousyrittäjien hoitoon kuuluvista välttämättömistä tehtävistä; ja

6) arvio maatalousyrittäjien lomituspäivän kestosta.

Paikallisyksikön järjestämiä lomituspalveluja käytettäessä palvelusuunnitelmaan merkitään lisäksi ainakin tieto:

1) tilakäynnin toteutumisesta ja tilakäynnille osallistuneista henkilöistä;

2) seuraavaksi suunnitellun tilakäynnin ajankohdasta;

3) tilan lomitustöiden edellyttämästä osamistasosta;

4) lomittajien maatalousyrittäjien kohtaisesta perehdytyksestä;

5) lomituspalvelujen tilakohtaisesta palvelukokonaisuudesta;

6) lomituspalvelujen tilakohtaisista kehittämistarpeista; ja

7) tilakäynnillä havaituista keskeisistä lomittajien työoloja koskevista työsuojelullisista seikoista ja paikallisyksikön esittämät niitä koskevat toimenpidevaatimukset.

Palvelusuunnitelma on tarkistettava maatalousyrittäjän tai paikallisyksikön aloitteesta,

jos palveluntarpeessa tai olosuhteissa tapahtuu muutoksia. Paikallisyksikön järjestämiä lomituspalveluja käytettäessä palvelusuunnitelma tarkistetaan kuitenkin aina vähintään joka kolmas vuosi tehtävän tilakäynnin yhteydessä.

11 §

Päätöksenteko

Paikallisyksikkö päättää lomituspalvelujen antamisesta, itse järjestetystä lomituksesta maksettavasta korvauksesta, palvelun saajalta perittävistä maksusta, palvelun saajan velvollisuudesta korvata perusteettomasti annettua lomituspalvelusta aiheutuneet kustannukset sekä perusteettomasti maksetun korvauksen takaisinperinnästä. Päätös annetaan tiedoksi asianosaiselle hallintolain (434/2003) 59 §:ssä säädettyllä tavalla.

14 §

Paikallisyksikön velvollisuus antaa lomituspalveluja

Jos maatalousyrityksessä toimivat maatalousyrittäjät ovat samanaikaisesti vuosilomalla taikka jos yrityksessä on vain yksi maatalousyrittäjä, joka on vuosilomalla, paikallisyksikön tulee yrityksen kotieläintuotantoon kuuluvien kotieläinten hoidon turvaamiseksi järjestää yritykseen tavanomaisen lomituksen lisäksi tarpeen mukaan myös valvontakäyntejä.
-----

15 §

Lomituspalvelujen järjestämistavat

Paikallisyksikön on palkattava riittävä ja tarkoituksenmukainen määrä maatalouslomitajia siten, että tämän lain edellyttämät palvelut voidaan turvata joustavasti ja taloudellisesti.
-----

16 §

Lomitustehtävien laajuus

Maatalouslomitajan tulee huolehtia maatalousyrityksen kotieläintuotantoon kuuluvista ja muista maatalousyrityksen hoitoon kuuluvista välttämättömistä tehtävistä siltä osin kuin ne kuuluvat vuosilomalla olevan tai sijaisapua saavan maatalousyrittäjän tehtäväosuuteen.

16 a §

Lomitajien maatalousyrityskohtainen perehdytys

Paikallisyksikön tulee huolehtia yhteistyössä maatalousyrittäjän kanssa siitä, että maatalousyritykseen osoitetut maatalouslomitajat saavat tilalla maatalousyrityskohtaista perehdytystä 16 §:ssä tarkoitettuihin lomitustehtäviin.

16 b §

Maksullinen lomittaja-apu

Paikallisyksikkö voi järjestää vuosilomaan oikeutetulle maatalousyrittäjälle maksullista lomittaja-apua 28 §:n 1 momentissa säädettyä maksua vastaan enintään 120 tuntia kalenterivuodessa. Edellytyksenä on, että palvelu ei vaaranna vuosiloman ja sijaisavun järjestämistä ja että sen toteuttamiseen käytetään vain sellaisen lomittajan työpanosta, joka on paikallisyksikön palveluksessa ja tekee vakituisesti lomitustyötä tai jota tarkoitetaan 15 §:n 1 momentin 2 kohdassa.

Paikallisyksikkö voi lisäksi järjestää muullekin henkilölle kuin maatalousyrittäjälle maksullista lomittaja-apua 28 §:n 2 momentissa säädettyä maksua vastaan, jollei palvelu vaaranna vuosiloman, sijaisavun tai 1 momentissa tarkoitettua lomittaja-avun järjestämistä.

24 §

Maatalousyrittäjän velvollisuus järjestää itse lomituksensa

Edellä 1 momentissa tarkoitettu maatalousyrittäjä voi järjestää itselleen myös 16 b §:n 1 momentissa tarkoitettua palvelua vastaavaa maksullista lomittaja-apua.

28 §

Maksullisesta lomittaja-avusta perittävät maksut

Maatalousyrittäjältä peritään 16 b §:n 1 momentissa tarkoitettua lomittaja-avusta tuntimaksu, joka vastaa maatalouslomittajan kunnallisen yleisen virka- ja työehtosopimuksen mukaista vähimmäisperuspalkkaa tunnilta lisättyinä viidellä prosentilla.

Edellä 16 b §:n 2 momentissa tarkoitettua lomittaja-avusta peritään sen käyttäjältä maksu, joka vastaa maatalouslomittajan kunnallisen yleisen virka- ja työehtosopimuksen mukaista vähimmäisperuspalkkaa tunnilta kerrottuna luvulla 2,4.

29 §

Perusteettomasti annetun palvelun korvaaminen ja perusteettomasti maksetun korvauksen palauttaminen

Jos lomituspalveluja on annettu perusteettomasti, palvelun saaja on velvollinen korvaamaan paikallisyksikölle siitä aiheutuneet kustannukset.

Jos itse järjestetystä lomituksesta on maksettu korvausta perusteettomasti, korvauksen saaja on velvollinen palauttamaan liikaa saamansa korvauksen paikallisyksikölle.

Takaisinperinnästä voidaan luopua osittain tai kokonaan, jos se katsotaan kohtuulliseksi eikä perusteeton etu ole aiheutunut palvelun tai korvauksen saajan taikka hänen edustajansa villillisestä menettelystä. Takaisinperinnästä

voidaan luopua myös silloin, kun takaisin perittävä määrä on vähäinen. Päätös takaisinperinnästä on tehtävä viiden vuoden kuluessa perusteettoman lomituspalvelun antamisesta tai perusteettoman korvauksen maksamisesta.

30 §

Viivästyskorko ja maksuveloitteen täytäntöönpano

Jos sijaisavusta tai maksullisesta lomittaja-avusta määrättyä maksua tai 29 §:ssä tarkoitettua korvausta ei ole maksettu viimeistään eräpäivänä, saadaan viivästyskorkoa periä eräpäivästä lukien korkolain (633/1982) 4 §:n 1 momentissa säädettyin perustein. Viivästyskoron perusteena oleva eräpäivä voi olla aikaisintaan kahden viikon kuluttua maksu- tai takaisinperintäpäätöksen antamisesta.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu maksu tai korvaus viivästyskorokoineen saadaan periä ilman tuomiota tai hallintotuomioistuimen päätöstä siten kuin verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007) säädetään.

32 §

Paikallishallintokustannukset

Valtion varoista maksetaan vuosittain kohtuullinen korvaus niistä kustannuksista, jotka toimeksiantosopimuksen tehneille kunnille ja eläkelaitokselle aiheutuvat tämän lain mukaisen paikallishallintotehtävien hoitamisesta. Valtioneuvosto vahvistaa vuosittain syyskuun loppuun mennessä eläkelaitoksen esityksestä korvauksen kokonaismäärän seuraavaa kalenterivuotta varten.

Korvauksen maksamisesta, jaksottamisesta ja maksamisajankohdasta säädetään valtioneuvoston asetuksella.

35 §

Valtion korvaukseen oikeuttavat lomituskustannukset

Edellä 1 momentissa tarkoitettuina kustannuksina korvataan:

2 b) palvelusuunnitelmien laatimisesta ja tarkistamisesta aiheutuneet matkakustannukset siltä osin kuin ne ovat syntyneet eläkelaitoksen ohjeiden mukaisesti suoritetusta tehtävästä;

2 c) maatalouslomittajien maatalousyrityskohtaisesta perehdytyksestä aiheutuneet kustannukset siltä osin kuin ne ovat syntyneet eläkelaitoksen ohjeiden mukaisesti suoritetusta perehdytyksestä;

36 §

Lomituskustannusten vähennykset

Valtion korvaukseen oikeuttavista lomituskustannuksista vähennetään:

1) sijaisavusta ja maksullisesta lomittajavasta saadut maksut;

2) 29 §:n perusteella saadut korvaukset;

3) paikallisyksikön palveluksessa olevien maatalouslomittajien sairauspäivärahat ja muut vastaavat etuudet siltä osin kuin ne maksetaan työnantajalle;

4) muut mahdolliset tämän lain mukaisesti tehtäviin liittyvät tulot.

Edellä 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettua korvausta ei kuitenkaan vähennetä lomituskustannuksista, jos sitä vastaava määrä on palautettu valtiolle 40 a §:n 1 momentin 2 kohdan perusteella.

40 §

Valtion korvauksen loppuerä ja palautus sekä palautetun määrän käyttäminen

Jos eläkelaitoksen tarkistama tilitys osoittaa, että kunnalle asianomaisena varainhoitovuonna maksetut ennakot eivät riitä kattamaan lomituskustannuksia, eläkelaitoksen on maksettava toteutuneiden kustannusten ja ennakkojen erotus loppueränä. Loppuerä maksetaan sen vuoden loppuun mennessä, jonka aikana tilitys on saapunut eläkelaitokselle.

Jos eläkelaitoksen tarkistama tilitys osoittaa, että kunnalle asianomaisena varainhoitovuonna maksetut ennakot ylittävät lomituspalveluista aiheutuneiden kirjanpidon mukaisten kustannusten määrän, kunnan on palautettava liikaa saamansa määrä eläkelaitokselle. Palautettava määrä on maksettava viimeistään eläkelaitoksen ilmoittamana eräpäivänä, joka voi olla aikaisintaan kuukauden kuluttua ilmoituksen lähettämisestä.

Eläkelaitos voi käyttää 2 momentin mukaisesti palautetun määrän ennakkojen ja loppuerien maksamiseen palautuksen vastaanottamisvuoden tai sitä seuraavan kalenterivuoden aikana.

40 a §

Kunnan velvollisuus palauttaa perusteetta saamansa valtion korvaus

Kunnan on palautettava valtion varoista perusteetta saamansa korvaus valtiolle, jos:

1) tilityksen tarkistamisen jälkeen ilmenee, että kirjanpitoon on sisältynyt lomituskustannuksiin kuulumattomia kustannuksia tai että lomituskustannuksista ei ole vähennetty 36 §:ssä tarkoitettuja tuloja; taikka

2) paikallisyksikkö on antanut lomituspalveluja tai maksanut korvausta itse järjestettyä lomituksesta säännösten vastaisesti.

Kunnalla ei kuitenkaan ole velvollisuutta palauttaa valtion korvausta 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa siltä osin kuin palvelun tai korvauksen saajaan kohdistuvasta takaisinperinnästä on luovuttu 29 §:n 3 momenttiin perustuvalla paikallisyksikön päätöksellä, jonka eläkelaitos on hyväksynyt, taikka eläkelaitoksen tai hallinto-oikeuden päätöksellä.

Palautettava määrä on maksettava viimeistään eläkelaitoksen ilmoittamana eräpäivänä,

joka voi olla aikaisintaan kuukauden kuluttua ilmoituksen lähettämisestä. Palautettavasta määrästä peritään korkolain 3 §:n 2 momentin mukainen korko eräpäivästä lukien.

Perusteetta maksettu valtion korvaus voidaan jättää perimättä takaisin osittain tai kokonaan, jos sen määrä on vähäinen tai jos takaisinperimistä on pidettävä kohtuuttomana.

42 §

Oikaisuvaatimus

Edellä 11 §:ssä tarkoitettuun paikallisyksikön päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla. Jos asianosainen on tyytymätön päätökseen, hänellä on oikeus vaatia eläkelaitokselta päätöksen oikaisemista 14 päivän kuluessa päätöksestä tiedon saatuaan. Oikaisuvaatimus on tehtävä kirjallisesti ja toimitettava edellä mainitun ajan kuluessa paikallisyksikölle.

Paikallisyksikön on oikaistava päätöksensä, jos se hyväksyy oikaisuvaatimuksen kaikilta osin. Muussa tapauksessa sen on toimitettava oikaisuvaatimus, lausuntonsa sekä asiassa kertyneet asiakirjat viipymättä eläkelaitokselle.

10 luku

Erinäiset säännökset

44 a §

Maatalousyrittäjän ilmoitusvelvollisuus

Maatalousyrittäjän on ilmoitettava paikallisyksikölle itseään ja maatalousyrittäytään koskevat tiedot, jotka voivat vaikuttaa lomituspalvelujen järjestämiseen hänelle taikka hänen itse järjestämästään lomituksesta maksettavan korvauksen saamiseen tai määrään.

Maatalousyrittäjän on ilmoitettava 1 momentissa tarkoitettut tiedot myös eläkelaitokselle sen käsitellessä asiaa oikaisuvaatimuksen perusteella.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä 1 momentin perusteella annettavista tiedoista.

46 §

Lomituskustannuksia koskevat eläkelaitoksen selvitykset

Eläkelaitoksen tulee tehdä sosiaali- ja terveysministeriölle:

1) kuukausittain selvitys toimeksiantosopimuksen tehneille kunnille ennakkona maksamastaan määrästä ja 13 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa lomituspalvelujen järjestämiseen itse käyttämästään määrästä; sekä

2) varainhoitovuotta seuraavan vuoden loppuun mennessä kokonaistilitys 35 §:ssä tarkoitetuista lomituskustannuksista ja niitä varten maksetun valtion korvauksen käytöstä.

47 §

Eläkelaitoksen velvollisuus palauttaa perusteetta saamansa valtion korvaus

Jos eläkelaitos on saanut perusteetta tässä laissa tarkoitettua valtion korvausta, sosiaali- ja terveysministeriön on määrättävä liikaa saatu määrä palauttavaksi.

Palautettavasta määrästä peritään korkolain 3 §:n 2 momentin mukainen korko sen kalenterivuoden alusta, jota edeltävän vuoden aikana valtion korvausta on maksettu perusteetta.

Palautettava määrä voidaan jättää perimättä takaisin osittain tai kokonaan, jos sen määrä on vähäinen tai takaisinperimistä on pidettävä kohtuuttomana.

Sosiaali- ja terveysministeriö voi myös päättää, että palautettava määrä vähennetään myöhemmin seuraavan valtion korvauksen yhteydessä.

47 a §

Suoritusvelvollisuuden raukeaminen

Eläkelaitoksen sekä sosiaali- ja terveysministeriön velvollisuus suorittaa saamatta jäänyt valtion korvaus raukeaa viiden vuoden kuluttua sen varainhoitovuoden päättymisestä, johon valtion korvaukseen oikeuttavat kustannukset kohdistuvat.

Kunnan ja eläkelaitoksen velvollisuus palauttaa perusteetta saatu valtion korvaus raukeaa viiden vuoden kuluttua sen varainhoitovuoden päättymisestä, jonka aikana valtion korvaus on maksettu.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 _____.

Paikallisyksikköjen on huolehdittava siitä, että palvelusuunnitelmat on tehty tämän lain mukaisesti viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013.

Sen lisäksi, mitä 35 §:n 2 momentin 2 b ja 2 c kohdassa säädetään, mainituissa säännöksissä tarkoitettujen kustannusten korvaaminen kalenterivuosilta 2011—2013 edellyttää, että kustannukset ovat eläkelaitoksen etukäteen hyväksy-

mien paikallisyksikkökohtaisten suunnitelmien mukaiset.

Sen estämättä, mitä 40 §:n 2 ja 3 momentissa säädetään, vuotta 2010 koskevien tilitysten perusteella palautettavaan valtion korvaukseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Tämän lain 29 §:n 3 momenttia, 40 a ja 47 §:ää sekä 47 a §:n 2 momenttia sovelletaan myös niissä tapauksissa, joissa takaisinperinnän tai perusteetta saadun valtion korvauksen palautuksen peruste on syntynyt ennen tämän lain voimaantuloa.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Laki

turkistuottajien lomituspalveluista annetun lain 4 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan turkistuottajien lomituspalveluista annetun lain (1264/2009) 4 § seuraavasti:

4 §

Lomituspalvelujen määrä

Kalenterivuoden aikana järjestettävien vuosilomapäivien ja lisävapaatuntien turkistuottaja-kohtainen enimmäismäärä vahvistetaan sosiaali- ja terveysministeriön asetuksella edelli-

sen kalenterivuoden loppuun mennessä. Enimmäismäärät vahvistetaan huomioiden kunakin vuonna käytettävissä oleva määräraha.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta 20 _____.

Laki

poronhoitajien sijaisapukokeilusta annetun lain 5 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan poronhoitajien sijaisapukokeilusta annetun lain (1265/2009) 5 §:n 1 momentti seuraavasti:

5 §

Korvauksen määrä

Kalenterivuoden aikana korvattavien sijais-
aputuntien enimmäismäärä poronhoitajaa koh-
den vahvistetaan sosiaali- ja terveysministeriön
asetuksella edellisen kalenterivuoden loppuun

mennessä. Enimmäismäärä vahvistetaan huoi-
mioiden kunakin vuonna käytettävissä oleva
määräraha.

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä _____ kuuta
20 _____ .

Helsingissä 16 päivänä marraskuuta 2010